

A Magyar Olaj- és Gázipari
Bányász Szakszervezet érdekképviselői lapja

MOL BÁNYÁSZ HÍRLAP

17. évfolyam 190. szám, 2016. augusztus-szeptember



- **BÁNYÁSZNAPI MEGEMLÉKEZÉSEK ORSZÁGSZERTE**
- **MUNKAVÉGZÉS NYÁRON**
- **MUNKAVÉDELMI KÉPVISELŐVÁLASZTÁS NAGYKANIZSÁN**



■ A BÉRKÜLÖNBSÉG NEM CSAK PÉNZ

címmel tartott konferenciát a MASZSZ Női Tagozata augusztus 15-én Budapesten, a Hotel Benczúrban. Szabóné Fréh Zsuzsanna, vezető helyettes megnyitóját és Kordás László MASZSZ elnök köszöntőjét követően Hercegh Mária tagozatvezető elemezte a nők és férfiak közötti bérkülönbséget Magyarországon és rávilágított, hogy mi a baj vele.

Előadásában azokat a kérdéseket boncolgatta, hogy a közfelfogásban miért ér kevesebbet ma egy nő munkája, mint egy férfié, miért ér kevesebbet egy anya, mint egy apa, miért ér kevesebbet sok minden más szempontból a gyengébbnek nevezett nem. A konferencián helyzetelemzést és előadást tartott Kiss Ambrus, politológus, Dr. Gregor Katalin, Hatósági és Jogi Főosztály vezető, az Egyenlő Bánásmód Hatóságtól, Dr. Gurmai Zita, ESZP Nőszervezet elnök. A Nők és férfiak címmel tartott panelbeszélgetésben pedig Dávid Ferenc VOSZ, elnök, Kordás László, MASZSZ, elnök, Schanda Tamás János, EEM, helyettes államtitkár és Spieglné Balogh Livia, alelnök a Vasas Szakszervezeti Szövetségtől vet részt.

Hercegh Mária kijelentette, hogy már magában az is sértő és fájó, hogy ezeket a kérdéseket fel lehet, fel kell tenni a mai munkavállalónak, egy magyar nőnek. A továbbiakban változtatás nélkül közöljük a kérdéskörben tett nyilatkozatot.

A Magyar Szakszervezeti Szövetség Női Tagozata elfogadhatatlannak tarja a kialakult helyzetet, hogy kevesebbet fizetnek a munkáért, pusztán azért mert nő vagy, különösen annak tükrében, hogy az EU 2014-ben tett egy ajánlást a tagállamok felé a probléma kezelésére. 2016 nyara van, és semmi nem történt ebben az ügyben és úgy tűnik, hogy nem is fog. Nincs rá akarás, természetesen nem a nőknél. Nem kérdeztek meg minket. Így döntöttek.

A férfiak uralta politika ezt még napirendre sem kívánja tűzni, nem hogy megkeresné, a helyzet kezelésének hazai módját. Nem adnak lehetőséget, nem adnak esélyt, hogy a ma és holnap munkát vállaló nők, egyenlő eséllyel vegyenek részt a társadalomban.

Elfogadhatatlan! Nem tűrhetjük tovább, hogy ez az ügy is az agyonhallgatás homályába vesszen.

Itt az idő, itt az apropó, hogy a társadalom fele végre tegyen valamit magáért.

Mi, a szakszervezeti nők kezdeményezzük, hogy nyíljon erről beszéd. Tárjuk fel az összes lehetséges okot. Ne hagyjuk, hogy a politika úgy tegyen, mintha nem kellene vele foglalkozni, mintha nem lenne dolga abban, hogy ez a helyzet változzon.

Kezdődjön érdemi párbeszéd!

A családok nagy támogatója, a Kormány, igen is mondjon valamit annak a sok családfenntartó anyának, aki a kevesebb keresetéből próbál helytállni nap, mint nap.

A felek, foglaljanak egyértelmű állást a kérdésben. Ez alatt a munkaadók ne tehessenek úgy, mintha minden rendben lenne. Ebben az esetben a férfias összekacsintás elfogadhatatlan.

Kezdeményezzük a cselekvést,

és csináljuk ezt most másként.

Beszélgünk egymással, tegyük meg azt, ami tőlünk telik vagy egy kicsivel többet, hogy megmutassuk, érünk valamit.

Ne hagyjuk, hogy a téma egy napra legyen hír. Ne hagyjuk, hogy Európa szívében, de valójában a peremén úgy viselkedjenek, a társadalom felét kitevő nőekkel, akiknek a munkájára mindenütt szükség van, mintha nem kellene foglalkozni a nyilvánvaló diszkriminációval.

Tegyük együtt az ellen, hogy bár több a végzettség, több a hasznosítható kompetenciád, pusztán csak azért mivel nő vagy, kevesebbet keresel. Mondjuk el, hogy mit akarunk, és most tegyük is érte. Ne lehessen ezt is megúszni.

Hercegh Mária, tagozatvezető

**„Aki kevesebbet keres az annyit is ér (?),
vagy azért keres kevesebbet, mert annyit ér(?)”**

■ BÁNYÁSZNAPI KOSZORÚZÁS NAGYKANIZSÁN

A bányász hagyományoknak megfelelően szeptember 2-án, Nagykanizsán, a Huszti téren lévő Olajbányász-emlékműnél a megemlékezés koszorúit helyezték el az olajiparban érintett intézmények munkatársai.

A megemlékezők között voltak a Magyar Olaj- és Gázipari Bányász Szakszervezet, a MOL Nyrt., a Rotary Fúrás Zrt., az EON Közép-dunántúli Gázhálózati Zrt., a Magyar Földgáztároló Zrt., az OT Industries-DKG Gépgyártó Zrt., a Zsigmondy Vilmos Szakképző Iskola, az Országos Magyar Bányászati és Kohászati Egyesület (OMBKE), és az Olajos Szeniorok helyi csoportjának képviselői.

A koszorúzáson a MOL Bányász Szakszervezet részéről Kálász Sándor és Éblné Németh Margit alelnökök, Lakatos Péter a Nagykanizsai Alapszervezet elnöke, Ámon Attila az OT Industries – DKG Alapszervezet elnöke, Anger Tamás, a ROTARY Üzemi Tanács elnöke, Miklós Gyula, a ROTARY Alapszervezet titkára vett részt.

Tudósítónktól



Fotó: Bakonyi Erzsébet



Fotó: Bakonyi Erzsébet

■ BÁNYÁSZNAPI MEGEMLÉKEZÉS SZOLNOKON

Az Országos Magyar Bányászati és Kohászati Egyesület Kőolaj-, Földgáz- és Vízbányászati Szakosztálya (OMBKE KFVSZ) Alföldi Helyi Szervezete a Bányásznap tiszteletére és saját magunk megbecsülésére 2016. szeptember 5-én koszorúzási ünnepséget szervezett a szolnoki Olajbányász Emlékműnél, melyen - szakmai és civil szervezetekkel együtt - képviseltük a MOL Bányász Szakszervezetet.

A Geoinform Kft. részéről Bárdi Barnabás, Törökné Podmaniczki Anna és Bagi Csaba, a MOL Bányász Szakszervezet részéről pedig András József, Boros Szilvia és Juhász Anita, valamint Váraljai István nyugdíjas tagunk vett részt a koszorúzáson.

Vitéz Ferenc



■ AZ ORSZÁGOS KÖZPONTI BÁNYÁSZNAPI ÜNNEPSÉGRŐL JELENTJÜK

A rendezők - köztük a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium (NFM), Magyar Bányászati Szövetség (MBSZ), a Bánya-, Energia-és Ipari Dolgozók Szakszervezete (BDSZ), az Országos Magyar Bányászati és Kohászati Egyesület (OMBKE) valamint a házigazda a Mátrai Erőmű Zrt. - Gyöngyös városában 2016. szeptember 1-én, csütörtökön rendezték meg az országos bányásznap központi ünnepségét, amelynek a Mátra Művelődési Központ adott otthont.



Az ünnepi megemlékezésre érkező bányászokat térzene fogadta, majd a meghívottak elfoglalták helyüket a színházteremben, ahol a himnusz elhangzását követően Dr. Zoltai Ákos, az MBSZ főtitkára köszöntötte az ünnepség résztvevőit. A rendezvény Rabi Ferenc BDSZ elnök ünnepi köszöntőjével folytatódott. Az elnök beszédében szólt a bányásznap fontosságáról és a bányászértékekről:

hiányosságokra: „A vállalati eredményességhez szükséges a munkavállalók elkötelezettsége, a fiatalok számára a szakmai karrier lehetőségének ígérete. Ez akkor lehetséges, ha a vállalkozásoknak van jövőképe, hosszabb távú működési lehetősége.

A kiszámíthatóság fontos feltétele az is, hogy a bányamunka végzése során

ehhez. Várják a kőolaj- és földgázbányászatban a fűrótoronynál munkát végzők is, hogy a korábbi kordvezményes nyugdíjazási lehetőségük eltörlése után az új szabályozás kerüljön elfogadásra. Indokolt befejezni a tárgyalásokat és megállapodni a Versenyszféra és a Kormány Állandó Konzultációs Fórumán a jelentős egészségkárosodással járó, nagymértékű fizikai és pszichés megterhelést okozó munkakörülmények között, több műszakban dolgozók kedvezményeinek új szabályozásában.”

Dr. Aradszki András energiaügyért felelős államtitkár az ünneplő bányász közösség előtt beszédében hangsúlyozta, hogy az energiabiztonság nemcsak gazdasági, hanem egyre inkább geopolitikai stratégiai kérdés is, ezért a hazai energiapolitikában egyre nagyobb hangsúlyt kap az állami szerepvállalás.

Az államtitkár kitért az állami tulajdonba vett földgáztárolók szerepére is, kiemelve, hogy azok nemcsak az ország

„A bányásznap mindenkor legfontosabb üzenete a megemlékezés mindazokról, akik nehéz körülmények, sok esetben extrém viszonyok között dolgoznak, dolgoztak, segítve a magyar nemzet gazdaságát, fejlődését.

A bányász összefogás örökérvényű. A bányászmunka, az egymásra utaltság, az egymásra való odafigyelés szükségessége értékhordozóként a mai napig is működő közösségeket teremtett.”

Ünnepi beszédében a bányászelnök nem feledkezett meg az iparágban dolgozók sokaságát negatívan érintő kormányzati intézkedésről sem, amely a nehéz fizikai munkát végzőket hozta méltatlan helyzetbe a kordvezmény eltörlésével, ezért az ünnepségen jelen lévő NFM államtitkárok előtt emlékeztetett az égető jogszabályi

szociálisan elfogadható, egészséget megőrző és nyugdíjas éveket is biztosító munkavégzési feltételek alakuljanak ki. A szénkölfejtésen egyes munkakörökben dolgozók most már ötödik éve várják, hogy a 30 év munkavégzés után járó szakmai nyugdíjuk helyett vagy egy új szabályozás, vagy az átmeneti rendelkezések adjanak jogszabályi háttérrel

ellátásbiztonságát erősítik, hanem kereskedelmi és politikai célokat is szolgálnak a megfelelő hálózati infrastruktúra kiépülésével. Aradszki államtitkár a nyáron megjelent szénhidrogén pályázatokkal összefüggésben rámutatott, hogy a részvételi díj 10 millió forintról 7 millió forintra, a minimális bányajáradék pedig 19 százalékról 16 százalékra csökkent.

A MOL BÁNYÁSZ SZAKSZERVEZET TAGJAI KÖZÜL KIVÁLÓ BÁNYÁSZ MINISZTERI KITÜNTETÉSBEN RÉSZESÜLT:

Kató László Attila, a Rotary Fúrási Zrt. főfúrómestere
Kiss Tibor, a MOL Nyrt. általános műszerésze
Lukács Ernő, a Magyar Földgáztároló Zrt. műszakfelelőse
Markhót Béla, a Geoinform Kft. senior szelvényezője
Nagy Sándor, az MMBF Földgáztároló Zrt. termelőmestere
Nyerges Zoltán, a MOL Nyrt. termelőmestere
Szabó Zoltán, a MOL Nyrt. termelőmestere

BÁNYÁSZ SZOLGÁLATI OKLEVÉL KITÜNTETÉST VETT ÁT:

A 40 éves szolgálatért Sebestyén János, a Geoinform Kft. Felszíni Kútszerviz senior csoportvezetője
A 30 éves szolgálatért Lendvai Lajos Sándor, a Rotary Zrt. főmotorosa

A kiíró abban reménykedik, hogy a módosításokkal fenn tudja tartani a hazai bányászati koncessziókat övező befektetői érdeklődést. Megjegyzem, ez mindannyiunk érdeke.

A MOL Bányász Szakszervezet részéről a Központi Bányásznapon Biri László elnök, Kalász Sándor alelnök és Ferenczy Zoltán, a ROTARY Alapszervezet elnöke vett részt.

Az ünnepi köszöntőket követően Dr. Aradszki András államtitkár Kiváló Bányász és Miniszteri Elismerő Okleveleket, Szakál Tamás és Rabi Ferenc a Bányász Szolgálati Oklevelek különböző fokozatait adta át a kitüntetett dolgozóknak.

A 66. Bányásznapon kitüntetettjeinknek és iparágunk minden dolgozójának a hagyományos bányásköszöntéssel kívánunk **Jó szerencsét!**

(Tudósítónktól)



Rabi Ferenc BDSZ elnök



Együtt a ROTARY-s kitüntetettek

■ MUNKAVÉDELMI KÉPVISELŐ VÁLASZTÁS AZ OT INDUSTRIES - DKG-BAN

A DKG-ban az év során végrehajtott leépítések következtében szükségessé vált a munkavédelmi képviselő választás kiírása.

Az OT INDUSTRIES - DKG Üzemi Tanácsának felkérése alapján megalakult a választási bizottság. A választási bizottság 2016. szeptember 8-ára írta ki a munkavédelmi képviselő választást az OT INDUSTRIES-DKG Gépgyártó Zrt.-nél Nagykanizsán. A munkavállalók öt fő munkavédelmi képviselőt választhattak. A MOL Bányász Szakszervezet mind az öt képviselői helyre állított jelöltet. A választás érvényes és eredményes volt. A leadott szavazatok összesítése után a MOL Bányász Szakszervezet jelöltjeiből három fő került be a Munkavédelmi Bizottságba.

Az OT INDUSTRIES - DKG új Munkavédelmi Képviselői a MOL Bányász Szakszervezet részéről Kovács József üzemi technológus, Nyíró László üzemi technológus és Sipos József csoportvezető.



Kovács József
üzemi technológus



Nyíró László
üzemi technológus



Sipos József
csoportvezető

A munkavédelmi Bizottság öt évre kapott mandátumot. **Gratulálunk a megválasztott munkavédelmi képviselőknek. Munkájukhoz sok sikert kívánunk, amihez a MOL Bányász Szakszervezet**

és az OT Industries - DKG Üzemi Tanácsa minden támogatást megad.

Balogh József
ÜT elnök

■ KSZ ALÁÍRÁS A GEOINFORMNÁL

Augusztus 31-én hivatalosan is aláírásra került társaságunk Kollektív Szerződése.

A 2016-os esztendő megrendelési állományának várhatóan drasztikus csökkenése, illetve a piaci bizonytalanság okán csoportos létszámleépítést kellett végrehajtani, ami nem igazán kedvezett a munkavállalókat pozitívan érintő megállapodás megkötésének.

Eredményként kell értékelnünk, hogy a KSZ tartalmilag ugyan nem gyarapodott, de nem is csökkent.

Reméljük, az idén jobb eséllyel ülünk tárgyalóasztalhoz a jövő évi megállapodás előkészítésére.

Vitéz Ferenc



Vitéz Ferenc, a MOL Bányász Szakszervezet Geoinform Alapszervezetének elnöke és Bárdi Barnabás Geoinform ügyvezető igazgató kézfogással pecsételi meg a megállapodást.
Fotó: Kovács Viktória

■ ÜZEMI TANÁCS ÉS/VAGY SZAKSZERVEZET

Miben különbözik az Üzemi Tanács és a szakszervezet tevékenysége?

A szakszervezetek a dolgozók erős harci szervezeteként jöttek létre, kollektív erejükkel a dolgozók munkaerő piaci pozíciójának javítását, a piaci versenynek a munkavállalókra nézve káros hatásait próbálják csökkenteni, több-kevesebb sikerrel. A szakszervezet a kollektív szerződés által a munkaadókkal együtt szabályozza a foglalkoztatás feltételeit. A szakszervezet erejét a szervezethez adja, ezért rendkívül fontos, hogy a munkavállalók alakítsanak szakszervezetet és minél nagyobb számban legyenek tagjai.

A szakszervezetek a kollektív szerződéssel saját tárgyalási pozícióikat és a dolgozók munkafeltételeinek javítását célozzák meg. Az üzemi tanácsok megalakulásával a szakszervezetek kiszorultak a cégek döntéshozatali rendszeréből és tevékenységük elsősorban két területre koncentrálódik: a munka világának, a munkaviszonynak az előre szabályozásában, (pl. kollektív szerződésben előre szabályozzák a vállalati munkaviszony kérdéseit) és a vállalati döntések „kívülről történő befolyásolása (lobbyzás, demonstráció, sztrájk).

A szakszervezet jogosult a munkáltatói intézkedéssel (döntéssel), vagy annak tervezetével kapcsolatos véleményét a munkáltatóval közölni, ezzel összefüggésben konzultációt kezdeményezni. Ezen kívül a szakszervezet a munkáltatótól a munkavállalók munkaviszonnyal összefüggő gazdasági és szociális érdekeivel kapcsolatban tájékoztatást kérhet.

A munkahelyeken a munkáltatók és a munkavállalók viszonylatában egyszerre van jelen az érdekezésség és az érdekeltség. Az üzemi tanács tevékenysége azon érdekezésségen alapul, amely – konszolidált körülmények között – mind a munkavállalók, mind a munkáltató érdekeit kifejezi. Közös érdekük a munkabéke, a termelés zavartalanítása, hiszen ebből lesz forrás újabb munkahelyek teremtésére, bérre, szociális juttatásra. Ezért lehet az üzemi tanács a munkabéke intézménye.

A szakszervezet tevékenysége azon határozott érdekeltségen alapul, amely a munkavállalók és a tulajdonos között a nyereség felosztásának arányában nyilvánul meg. Ebben az osztozkodásban nyilvánvalóan a szakszervezet a gyengébb pozícióban lévő, akinek fegyvere, a munkaharc intézménye.

Működésében az üzemi tanács csak a vállalatban belül értelmezhető, vállalatban kívül nincsenek szakmai, ágazati, területi, vagy országos szintű üzemi tanácsai szervezetek, intézmények. Szakmai, ágazati, régiós problémák megoldására az üzemi

tanács nem alkalmas. Ezzel szemben a szakszervezet átfogja az egész gazdaságot, részese az országban zajló szociális párbeszédnek, a tripartit érdekegyeztetésnek.

Tagsága szervezeti értelemben az üzemi tanácsnak nincs, de tevékenységével lefedi a munkáltatóval munkaviszonyban álló összes munkavállalót, tehát minden munkavállalót képvisel, míg a szakszervezet önállóan szerveződik, elkülönült tagsággal rendelkezik.

Jogositványok tekintetében az üzemi tanács erejét a törvények kívülről szabályozzák, míg a szakszervezetek erejét saját szervezethez adja, és ez az erő tükröződhet a szerződésekben, megállapodásokban.

Nyomásgyakorlási lehetőségek: Az üzemi tanács a munkabéke intézményeként nem rendelkezik nyomásgyakorló, kényszerítő eszközökkel a munkáltató irányába. Legfőbb fegyvere a meggyőzés. Ezzel szemben a szakszervezet törvény által biztosított nyomásgyakorló eszközökkel is rendelkezik, mint például a sztrájk.

Az információ tekintetében a munkáltatók általában vállalatban kívüli szervezetként kezelik a szakszervezeteket és üzleti vagy egyéb megfontolásból bizonyos információt nem adnak ki. Az üzemi tanácsokat viszont belső intézményként kezelik és a törvény is több információs lehetőséget biztosít. Tekintettel arra, hogy a szakszervezetek önállóan állíthatnak jelöltet az ÜT választásnál és súlyuknál fogva általában a tagjaik töltik be az üzemi tanács pozícióit, a tájékozódás és az információszerezés lehetősége sokkal szélesebb a szakszervezetek részére.

A szakszervezet legfontosabb joga a kollektív szerződés kötésének joga, más fontos megállapodás mellett itt kötik meg a jóléti keret összegére szóló megállapodást, melyet az üzemi tanács és a munkáltató együttdöntéssel oszt fel (támogatás, rendezvények, segélyezés).

A szakszervezeti tevékenység kökemény érdekvédelem, amely a jogszabályok, szerződések és megállapodások által meghatározott tevékenység, de jelenti azon eljárásokat, eszközöket is, amelyek a szakszervezet rendelkezésére állnak tagjaik érdekeinek érvényesítésére. A szakszervezet súlyát, tárgyalási pozícióját a taglétszáma adja, ezért rendkívül fontos, hogy minél több munkavállaló érezze, hogy a tagok között a helye.

Minden munkavállalónak tisztában kell lenni azzal, hogy bár az üzemi tanács tevékenysége, a munkavállalók érdekében végzett munkája rendkívül fontos, az nem helyettesítheti a szakszervezeteket. A két szervezet csak együtt, egymás tevékenységét kiegészítve tudja Magyarországon az érdekképviselési tevékenységet jól ellátni.



Bakos Ernő

■ MUNKAVÉGZÉS NYÁRON

MEGKÉRDEZTÜK KOLLÉGÁINKAT, MILYEN KIHÍVÁSOKKAL NÉZNEK SZEMBE A KÁNIKULÁBAN?

■ A FÚRÓ SZÁRA KÁNIKULÁBAN IS FOROG



Nemcsak a téli fagyban-sárban, de a nyári kánikulában, porban és az egyre gyakrabban előforduló felhőszakadások idején is folyamatos a munkavégzés a berendezéseknél. A felkészülés már jóval a szezon előtt megkezdődik. Védőszerek: rehidratáló só, napkrémek, légy-és szúnyogirtó spray, kalcium- tableta, rovarcsípésre való krémek időben kikerülnek a munkahelyekre. A kullancs elleni védőoltás árát a Társaság fizeti. Pihenőbódék nyáron hűthetők. A légkondicionáló berendezéseket szakember átvizsgálja, javítja, ha kell még a nagy

melegek előtt. A légénység részére megfelelő hűtőszekrény kapacitás, melegítő konyha, tea és kávéfőző rendelkezésre áll.

A védőital ballonos szódavíz, amit a ROTARY korlátlan mennyiségben biztosít. Szigorúan műszak után B vitamin és egyéb ásványi anyagok pótlására ott van egy-egy sör is.

A „sok” védőeszköz nyáron „még több” de azokat viselni kell! Nemrégiben kerültek bevezetésre vékonyabb anyagból készült védőruhák.

Nyáron is, mint mindig fontos a felkészülés a körülményekre. Legalább annyira, mint az odafigyelés egymásra, magunkra. Az idősebb, több szabadidős szezont megélt kollégák egy-egy apró tapasztalat átadásával tudnak segíteni. Például, nagy melegben hasznos lehet a csuklóra csavart, nedvesen tartott textilcsík.

Vigyázzunk magunkra és egymásra, mert a 40 °C az bizony 40 °C. Gyakrabban kell pihenőt biztosítani, forgatni az embereket. Már kicsi segítséggel is sokkal könnyebb elviselni a meleget.

Hogy melyik szélsőséges évszak elviselése nehezebb? Természetesen télen a tél, nyáron a nyár.

Mindkét évszak időjárása, körülményei igénybe veszik az embert. Mellette ott van a stressz, az éjszakai műszak, a távollét és még sok egyéb ártalom is. Ami eltűnt, az a kedvezmény.

Aki nem hiszi, próbálja meg!

Vörös Csaba, Rotary (36 tél, 36 nyár után)

■ NYÁRI ÉLETKÉPEK AZ ALGYŐI LABORBAN



Algyőre is beszökik lassan az ősz, bár a hosszú, forró napokat nem emlékként, hanem még ma is valóságként tapasztalhatjuk. Szükségünk is van a derűt keltő napfényre, hiszen egyre fokozottabb elszántságot, egymásra figyelmet és odaadást, mérhetetlen fegyelmet kíván a munkahelyen való helytállás.

Bár a termelés már messze nem akkora, mint a fénykorban, és a csillapodás mellett a dolgozói állomány is egyre apad, a jelen időszaknak is megvannak a maga kihívásai.

Amit a természet egykor bőkezűen adott, azért ma meg kell küzdeni állhatatos munkával, cseppről-cseppre. Ez nem jelent kevesebb feladatot, és az ehhez társuló csökkenő létszám a munka struktúráját is megváltoztatta. Magunk mögött hagytuk a nagy léptékek előnyét; az aprólékos, sűrű változásokkal tarkított metodika lépett a helyébe, és a dolgozókat is mind szerteágazóbb fejlődési kényszer elé állította. Már nem elég, ha valaki a maga területén tevékenykedik jól, belátható kényszer a mások területén való helytállás is.

A létszám optimalizáció következményeként igen csak megcsappant a laborban dolgozók száma. A nyári szabadságolásokat is sikerült megoldani, így a szervezés, a kollégák egymás iránti toleranciája, és sok-sok túl óra mellett mindenkinek juthatott - bár a megszokottól rövidebb - nyári pihenésre.

Büszkéek lehetünk magunkra, hogy ilyen jó kis „olajos” csapat kovácsolódott össze, akiket a megcsorítások még jobban csapattá alakítottak. Lehetett talán ennek alapja az is, hogy az évtizedek óta itt dolgozók példát mutattak az újonnan érkezők számára emberségből és munkamorálból.

Többen olajos családból származunk, számunkra már nem volt furcsa az olajos munka előnye, avagy hátránya. Anyáink és Apáink is építették Algyőt, meloengetve szívünket, hogy itt is szüleink örökébe léphetünk.

A meleg nyári napokon nagyon jól esett a hűtött laborokban dolgozni, mikor kint százagra sűtött nap. A klimatizált munkahely további előnye például az allergiás megbetegedésben szenvedők részére, hogy így a munkahelyi laboros környezet szinte pollenmentes, közérzetet és munkaminőséget javítván.

A jobb munkaszervezés és a hatékonyabb munka szempontját tekintve a laborvezető a mintaszedő kollégák mun-

karendjét tavaszi hónapokban módosította (06:00-14:20), ami nyáron is nagyon emberbarátinak bizonyult, mivel így a fiúk hűvösben tudták a kinti munka nagy részét elvégezni; amihez bőven rendelkezésre áll palackos ásványvíz is, amit magukkal tudtak vinni, ha terepre mentek ki.

Bizonyára ezen az őszön is új kihívások és új változások elé nézünk, de együtt reméljük ezen akadályokkal és feladatokkal is csapatként tudunk szembenézni és felvenni a harcot.

Báródi Erzsébet

minőségellenőrzési munkatárs, MOL Nyrt.

■ MUNKA KÖZBEN NEM ÁLLUNK LE A KÁNIKULÁBAN SEM



A nyári szabadban végzet munka nem könnyebb, mint a téli, ilyenkor más körülmények nehezítik a munkavégzést. Szívem szerint a tavaszi és az őszi időszakot jobban szeretem, bár akkor többet esik az eső. Télen a térdig érő hóval, nyáron a nyakig érő sárral kell megküzdeni, bár az idei nyár viszonylag rendben volt, keveset dolgoztunk nagy esőben. Télen a mínuszok, amikor már úgy érzi az ember, hogy már hiába vesz fel bármit, akkor is fájni fog. Minden hideg, könnyebben törnek el dolgok, minden kemény. A nyár épp az ellenkezője. Sokszor rekkenő a hőség, amikor még csak egy kis szellő sem mozgatja meg a fákat, amikor bármihez nyúl az ember

minden forró. Legszívesebben egy tóparton hűsölne az ember, nem pedig a munkavédelmi ruhába dolgozna.

A munkavédelmi eszközeink a célnak megfelelnek, viszont mindannyian tudjuk, hogy tetőtől talpig felöltözve nem kényelmes és főleg nem túl hűsítő. Egyedül a munkaruha vastagsága, ami nyáron zavaró. Túláságosan vastag anyagból készülnek, így a gyakorta 40°C-os hőségben elég fullasztó tud lenni, jó lenne egy nyári és egy téli viselet.

A hőségben védőitalt ugyan kapunk, de hűtésük nem mindig megoldható. A jégakkus hűtőtáskák mellé, még néhány 220 V-os is jó lenne. Ugyan ez a probléma a magunkkal vitt ételekkel is, a hűtésük nem mindig megoldható. Ezek főleg egy több napos műveletnél jelentenek gondot.

A műszerkocsink légkondicionáltak, így a csoportvezető és a csőrő kezelő szabályozhatja a hőfokot, akik kint dolgoznak, ők a melegben vannak. Munkaközi pihenőnk viszont nem nagyon van, hisz egy műveletnél több dologra is oda kell figyelni, mindenkinek meg van a dolga, a maga felelőssége, de a műszerkocsiba be lehet menni.

Naptejet, szúnyogriasztót és légyíróit is kapunk. Nagyon fontos a naptej, így nem égünk le a tűző napon. Sokszor olyan helyen dolgozunk, például Algyőn a Tisza mellett, ahol rengeteg szúnyog van és a legyekkel is sokszor meg kell küzdenünk.

Szűcs Adrienn,

Geoinform



■ IMPRESSZUM

MOL Bányász Hírlap

A Magyar Olaj- és Gázipari Bányász Szakszervezet lapja

Felelős Kiadó: **Biri László** | Főszerkesztő: **Éblné Németh Margit**

Szerkeszti a **Szerkesztő Bizottság**, vezető szakértő: **Kalász Sándor**

A Szerkesztő Bizottság címe:

1117 Budapest, Október huszonharmadika u. 18.

Telefon: **+36 20 395 2115** | Email: **meblne@mol.hu**

Honlap: **www.molbanyasz.hu** | Nyomda és grafika: **Kondor Design Studio Kft.**

Alapító főszerkesztő: **Balogh Antal**

A MOL Bányász Hírlap az olvasók számára ingyenes, a költségeket a MOL Bányász Szakszervezet viseli.

■ A MUNKA TÖRVÉNYKÖNYVE ÚJABB MÓDOSÍTÁSAIRÓL



Az alábbiakban ismertetem a Munka Törvénykönyve néhány módosítását, mely Magyarország 2017. évi központi költségvetésének megalapozásáról szóló 2016. évi LXVII. törvényben lett 2016. június 17-én kihirdetve.

1.) A módosítás 136. §-a érinti az Mt. várandósság, reprodukciós eljárás esetén történő felmondás visszavonhatatlanságára vonatkozó rendelkezéseit. Az új szabályok a törvénymódosítást követően, azaz 2016. június 17. napja után közzét munkaviszonyt megszüntető jognyilatkozatokra kell alkalmazni.

A munkáltató a korábbi Mt. alapján nem volt jogosult a felmondás egyoldalú visszavonására, hiszen azt kizárólag az érintett munkavállaló hozzájárulásával tehetett csak meg. A hivatkozott törvénymódosítás lehetővé teszi, hogy a felmondás közzétételét követő munkavállalói tájékoztatástól számított 15 napon belül a munkáltató a felmondását egyoldalúan, írásban visszavonja.

A felmondás visszavonására az Mt. 83.§ (2)-(3) bekezdését kell alkalmazni, vagyis a munkaviszony helyreállítását követően keletkezett, a munkaviszonyban töltött időhöz kapcsolódó jogosultság tekintetében a munkaviszony megszüntetése (megszűnése) és annak helyreállítása közötti tartamot munkaviszonyban töltött időnek kell tekinteni, meg kell téríteni a munkavállaló elmaradt munkabérét, egyéb járandóságát és ezt meghaladó kárát. Elmaradt munkabérként a munkavállaló távolléti díját kell figyelembe venni. Az elmaradt munkabér és egyéb járandóság összegének számításánál le kell vonni: azt az összeget, amit a munkavállaló megkeresett, vagy az adott helyzetben elvárhatóan megkereshetett volna, továbbá a munkaviszony megszüntetésekor kifizetett végkielégítést.

2.) Pontosításra került az Mt. 104.§-ban a napi pihenőidő fogalma.

A munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény 104. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„104. § (1) A napi munka befejezése és a következő munkanapi munkakezdet között legalább tizenegy óra egybefüggő pihenőidőt (a továbbiakban: napi pihenőidő) kell biztosítani.

(2) A napi pihenőidő időtartama legalább nyolc óra az osztott munkaidőben, a megszakítás nélküli, a több műszakos vagy az idényjellegű tevékenység keretében foglalkoztatott munkavállaló esetében.

(3) A napi pihenőidő, ha az a nyári időszámítás kezdetének időpontjára esik, legalább tíz, a (2) bekezdés alkalmazásakor legalább hét óra.

(4) A (2) vagy a (3) bekezdés alkalmazása esetén a két egymást követően beosztott napi pihenőidők együttes tartama legalább huszonkét óra.

(5) A készenlétet követően nem kell pihenőidőt biztosítani, ha a munkavállaló munkát nem végzett.”

A módosított 104.§-t 2017. január 01-ét követően lehet alkalmazni.

3.) A vezető állású munkavállalókra vonatkozó Mt. 209. §-a is módosult.

A vezető munkavállalók esetében az Mt. szabályaitól alapvetően el lehet térni akár a munkavállaló hátrányára is mindazon helyeken, ahol a törvény kifejezetten nem tiltja az eltérést. Ezek a tiltó szabályok bővültek jelenleg azzal, hogy a jogalkotó kiegészítette azt az Mt. 128.§-val, azaz a gyermekvállalás céljából kivett fizetés nélküli szabadság szabályaitól sem lehet már eltérni.

4.) A külföldre kiküldött munkavállalók tekintetében az Mt. az Európai Parlament és a Tanács kiküldött munkavállalókról szóló 2014/67/EU végrehajtási irányelve figyelembevételével módosította a kiküldetési szabályokat az alábbiak szerint:

A munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény 297. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„297. § (1) A szolgáltatás nyújtására irányuló szerződés megkötését megelőzően a jogosult köteles írásban tájékoztatni a külföldi munkáltatót a 295. §-ban foglaltak alapján irányadó munkafeltételekről. A tájékoztatás elmulasztása esetén a jogosult készfizető kezesként felel a munkavállaló 295. §-ban meghatározott követeléseiről.

(2) Ha a jogosult tudott vagy kellő gondossággal mellett tudnia kellett arról, hogy a külföldi munkáltató munkabér és járulékfizetési kötelezettségének a munkavállaló foglalkoztatása során nem tett eleget, a külföldi munkáltatóval egyetemlegesen felel a külföldi munkáltatót terhelő munkabér és járulékaik megfizetéséért.

(3) A jogosult köteles – a 295. § rendelkezéseiben foglaltak ellenőrizhetősége érdekében – gondoskodni arról, hogy a kiküldött munkavállalók munkaszerződése vagy azzal egyenértékű egyéb okirata, munkaidő-nyilvántartása, valamint a munkabér kifizetésére vonatkozó iratainak papíralapú vagy elektronikus másolata a kiküldetés teljes időtartama alatt, valamint annak befejezését követő 3 évig a munkavégzés helyén hozzáférhető és ellenőrizhető legyen.

(4) A külföldi munkáltató a kijelölt hatóságként eljáró munkaügyi hatósággal való kapcsolattartásért, valamint a (3) bekezdés szerinti dokumentumok küldéséért és átvételéért felelős személyt jelöl ki. A külföldi munkáltató a megbízott személyéről, valamint a megbízott személyében bekövetkezett változásról haladéktalanul tájékoztatja a munkaügyi hatóságot.

(5) A külföldi munkáltató – ha az nem azonos a (4) bekezdés szerinti megbízottal – olyan kapcsolattartó személyt jelöl ki, akin keresztül a szociális partnerek kollektív tárgyalások folytatása céljából, a szolgáltatásnyújtás ideje alatt a szolgáltatóval kapcsolatba léphetnek.

(6) Ha az (5) bekezdés alapján kijelölt személy nem tartózkodik állandó jelleggel Magyarországon, csak olyan személy jelölhető ki megbízottként, aki ésszerű és indokolt kérés esetén rendelkezésre áll.”

5.) Lényeges változás a készenléti szabályok (Mt. 101.§) módosítása:

E szerint hatályát veszti a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény 101. § (3) bekezdése, mely szerint „Ha a készenléti jellegű munkakörben foglalkoztatott munkavállaló részére vasárnapra rendes munkaidőt osztottak be, számára a közvetlenül megelőző szombatára rendes munkaidő nem osztható be.”



dr. Fodor Zita
ügyvéd

■ BÉKÁSMEGYEREN LE KELL NYELNI A BÉKÁT?



Volt idő, a kilencvenes években, amikor 450 fő dolgozott a MOL békásmegyeri telephelyén, és a dolgozók remek melegétel-szolgáltatásban részesültek. A rákövetkező években az egymást érő átszervezések miatt a munkavállalói létszám 100 fő alá csökkent és a munkáltató a melegkonyha megszüntetéséről döntött, mivel ilyen kis létszámra nem volt érdemes főzni. A dolgozók belátók voltak és lenyelték ezt a békát. Később a MOL Bányász Szakszervezet kezdeményezésére gondoskodtak kulturált ebédlő kialakításáról mosogatóval és mikrohullámú sütővel, hogy legalább az otthonról hozott ételt legyen hol elfogyasztani.

Néhány év alatt megint csak az egymást követő átszervezéseknek köszönhetően sok tevékenység Békásmegyerre helyezésével ismét felfejlődően van a létszám. Jelenleg közel 400 munkavállalónk dolgozik Békásmegyeren, és nagyon jó, hogy lehet ételt rendelni a MOL egyetemes szolgáltatójától, az L+Z Kft-től. Mintegy harmincan élnek rendszeresen a remek lehetőséggel. Persze az étel műanyag dobozban érkezik, a dobozt árával nyilván növekszik az étel ára a százhalombattai, vagy a MOL központos árhoz képest. Ezt a csekélységet a dolgozók zokszó nélkül lenyelik. Tagadhatatlan, hogy a kiszállítás közben az étel valamelyest elhűl, ezért tányérra kell borítani – ettől kissé veszít a tetszetősségéből –, és meg kell mikrozni, ami egyes ételeknél az élvezeti érték rovására megy. Ezt a békát a dolgozók lenyelik. Egy héttel korábban, csütörtök délutánig le kell adni a következő heti rendeltést. Nem mindenki tudja előre, hogy hol dolgozik a következő hét egyes napjain, de reggel nyolcig még le lehet mondani akár az aznapi rendeltést is telefonon, vagy a büfében személyesen. Az előre, a büfében befizetett pénzt a dolgozók ugyan nem kapják a büfében vissza, viszont jóváírják a következő rendelésnél. Ezt a békát a dolgozók lenyelik, különösen, hogy a jóváírás mindig korrekt.

A büfében személyesen leadott rendeltést a büfé alkalmazottja egy spirálfűzetbe gondosan bejegyzi, később átírja egy papírlapra és azt küldi be az L+Z központjába. A legnagyobb óvatosság mellett is előfordul nagyritkán egy-két elírás. Így valaki a vegetáriánus menüje helyett húsételt kap, valaki a fél adag helyett jobb estben egész adagot, vagy fordítva, valaki pedig lemarad. Ezt a békát a dolgozók lenyelik. Minden esetre ez is lehet az oka, hogy a dolgozók 90 %-a nem rendel, nem vállalja a hercehurcát. „Haladva az idők követelményeivel” legutóbb a szolgáltató a MOL portálon eddig Excel formában közétett menüt átalakította .pdf formátumra. Így nem lehet szűrni a húsos, cukros, stb. ételeket, mint korábban. Az árakat sem lehet a heti menü összeállításánál automatikusan összeadni. Ezt a békát valahogy nem szívesen nyelte le néhány dolgozó. Levelet írtak az ILG-nek, hogy kéri vissza az Excel formátumot és egyúttal megragadva az alkalmat, minden egyéb kifogásukat és a jobbításra irányuló javaslatukat is közölték. Válaszlevelében az illetékes munkatárs reményének adott hangot, hogy az új szép színes .pdf formátumhoz mielőbb hozzá fognak szokni a dolgozók, annál is inkább, mert nincs más választásuk, az egyéb megjegyzésekre pedig nem reagált.

(Zárójelben érdemes megjegyezni, hogy mivel saját nyomtatóval, számítógéppel nem rendelkezik, a büfében tájékoztatósul kifüggesztett menüt a büfé dolgozója a helyiektől szívességet kérve nyomtatattatja ki, de ez csak fekete-fehérben, és a szürke „ötven árnyalatában” lehetséges, mert a MOL-os nyomtatatok takarékosak.)

Az új formátumban készült menü mentési helyigénye több mint négyszerese a régi excelének, a nyomtatott változta papírt pocskékló, így a MOL papír felhasználási stratégiájával alapvetően ellenkezik. Az étel kiválasztását nem segíti.

Ezt a békát már nem lehet lenyelni. A dolgozók már nem kérnek több békát, meleg ételt kérnek olyan minőségben és áron, olyan tányéron és evőeszközzel, mint a budapesti, százhalombattai, tiszaujvárosi kollégáik, mert ők is épp olyan kiváló minőségű munkát nyújtanak a cégnek, mint szerencsésebb helyen dolgozó társaik. Egyebek mellett ez is hozzájárulna a munkahelyi légkör javításához, a dolgozói elkötelezettség erősítéséhez.

Béka

Mottó: „Ha valamit nem tudsz jobbra tenni, akkor legalább ne ronts rajta!”

■ MŰTÁRGYKIVÁLTÁSOK A KÁPOLNÁSNYÉK - PÉT KÖZÖTTI DN 300 GÁZVEZETÉKEN

Székesfehérvár közelében, a Kápolnásnyék - Pét közötti gázvezeték több pontján került sor műtárgykiváltásra. A munkák elvégzésére az FGSZ Földgázszállító Zrt. adta ki a megbízást az OT Industries KVV részére.



A „kiváltás” az előregedett vagy meghibásodott vezetékszakasz cseréjét jelenti. A kivitelezést különböző helyszíneken (vasút és autópálya keresztezése védőcsőben) párhuzamosan kellett végezni, hogy határidőre megfelelő minőségben elkészüljön.

A KVV Csővezetéképítési vezetőjétől a feladatot Bali János és csoportja kapta. A feltárást követően eltávolították a régi

szigetelést és kivágták a cserélendő részt. Az előre elkészített új csőidomokból álló vezetékszakaszt beillesztették és hegesztették. A hegesztés minősége nagyon fontos, ezt mindig fokozott figyelemmel vizsgálják. Amennyiben a hegesztés hibás és „ki kell vágni”, az nagyon megnöveli a költségeket és nem öregbíti a Cég jó hírét.

Jelen esetben a csoport ismét kiváló munkát végzett, ahogy azt a megrendelők a KVV-től elvárják. Az anyagvizsgálat szerint a hegesztők hibátlanul teljesítettek.

A fentieket követően a „kiváltott” vezetékszakaszt újra szigetelték és tereprendezéssel a környezetet helyreállították. A megrendelő minőségi átvételért felelős megbízottja köszönőlevélben fejezte ki elégedettségét az elvégzett munkával kapcsolatban, miszerint „a szakmai és emberi hozzáállás példamutató volt”.

Gratulálunk Bali János csoportvezetőnek, Pólik Sándor és Nyíri Sándor hegesztőknek, valamint, a csoport többi tagjának, Berecz Bélának, Németh Lászlónak, Kovacsics Zoltánnak és Kardos Ferencnek.

Osváth Károly,
SzB. elnök, Siófok

■ KÖSZÖNTJÜK A 90 ÉVES OLAJBÁNYÁSZT

A Nagykanizsai Alapszervezet nevében július 17-én, kilencvenedik születésnapján köszöntöttem otthonában, Pécsen, Gyöngyösi János bácsit, a MOL Bányász Szakszervezet szép korú, testi és szellemi frissességnek örvendő nyugdíjas tagját.

Felesége társaságában fogadott és örömmel emlegette fel a Lovászipan, Bázakerettyén és Gellénházán eltöltött munkás éveket. János bácsi 1950-ben Bázakerettyén kezdett az olajiparban dolgozni a Kőolaj- és Földgáztermelő Vállalatnál. Kezdetben a lakatos műhelyben kapott munkát, ahol tolózárok, szelepek és fűrási eszközök felújításával foglalkoztak. Később kinevezték csoportvezetőnek és mindvégig egyetlen vállalatnál tevékenykedve Lovászipan fejezte be a pályafutását 1986. júniusában, amikor hatvan éves korában nyugdíjba vonult.

Felesége negyvenöt évet dolgozott Lovászipan fodrászként. Egyetlen fiúgyermekük, Gyöngyösi Róbert János, a Kaposvári Katonai Ügyészségen dolgozik. Levente unokájuk ötödéves jogász egyetemi hallgató.

A MOL Bányász Szakszervezet és Hírlapunk nevében is szeretettel köszöntjük János bácsit, további jó egészséget és derűs, szép éveket kívánunk.

Megyesi Zsolt



■ ÉJJELIŐRÖK ÉJJEL ÉS NAPPAL



Csak az élő nyugdíjas csővezetéképítők emlékezetének a „nyomvonalában” lehet még keresgélni, hogy a múlt században – amikor a KVV önálló cégeként funkcionált, s a Zrt.-t sem „ragasztották” hozzá – milyen alapon történt a Vállalat tulajdonának az őrzése a vonali munkáknál.

Addig lehet ezt az állapotot elemezgetni, míg a 90-es évek elején megkötöttek az első őrző-védő szervezetekkel a jogviszonyi szerződések. A vezetéképítés haladtával, mindig a területileg közelebb regnáló, szakosodott szervek jöhettek szóba, akinek az őrzést ellátó személyt ki kellett szállítani a napi munkák befejezési helyére, s ott a csoportvezető tételes leltárt íratott alá, amiért az őrzés idején felelősséggel tartozott az őr. Még a gépekben lévő üzemanyagot is centivel mérve és rögzítve adták át őrzésre, s másnap reggel a leltár alapján történt az őről való átvétel. Persze nem így volt ez az előző évtizedekben, mert az őrzést állományba vett éjjeliőrökkel oldották meg.

Az éjjeliőrök csekély kivétellel a 60-as, 80-as éveikben járó emberekből kerültek ki, a fiatalabb korosztályú éjjeliőr mind egészségügyi problémával küszködött. Ezért tetszett állandóan paradoxnak az ilyen emberek őrzésre való alkalmazása, mivel fizikai állapotuk semmilyen garanciát nem biztosított egy esetleges eltulajdonítási akciónál való sikeres helytállásra. Pláne, ha az eltulajdonítást erősebb, fiatalabb személy követi el, vagy ha többen kísérelték volna meg.

Erre az időszakra visszagondolva csak az alacsony bérezés lehetősége motiválhatta ezeknek az embereknek a foglalkoztatását. Akik ebbe a munkakörbe kerültek, azok jórészt az ország mezőgazdasági munkákat kínáló tájairól származtak. A regnáló TSZ-ek életkoruk, egészségi állapotuk miatt nem tudták őket foglalkoztatni, nyugdíja legtöbbjüknek nem volt, s ha kaptak is valamilyen szociális járadékot, az olyan kevés volt, hogy mellette rákényszerültek elvállalni az olyan munkát, ahol minden mentális vagy fizikai hiányosságuk ellenére alkalmazták őket. (Így adódhatott, hogy félkezű vagy egészségügyileg leszázalékolt éjjeliőr is szolgáltatot teljesített.)

Ráadásul ezek az emberek elszállásolás szempontjából „önellátók” voltak. Ez azt jelentette, hogy főleg dekádszünetben éjjel-nappal a munkaterületeken tartózkodtak évszaktól függetlenül. Fedél a fejük felett legtöbbször egy-egy lemez-bódé alkalmazhatóság képeben valósult meg. (Ekkor még nem jelentek meg a vonalon az ún. melegedő konténerek, vagy lakóházak, lakókocsik.) Ha két őr teljesített szolgáltatot, (volt, amikor csak egy őr „tudta” le a dekádszünet őrzési penzumát) akkor megegyeztek a 24 órás szolgálat felosztásában: Ki mikor van ébren, vagy pihenőben. Ágynak legtöbbször a vasbódékba hordott bálás szalma, széna, de volt, amikor kukoricaszár szolgált. Mikor mit találtak az adott munkahelyek közelében. Ezeket a természetes anyagokat letakarták pokróccal, vagy bálás tisztító ronggyal, s mire megjött a csoport a dekád első napjának reggelén, ezek az alkalmi fekvőhelyek már „likvidálva” lettek, legtöbbször elégetés formájában.

Télen a fűtés jelentette a legnagyobb gondot. Főleg azon a helyen, ahol olajkályhát hagytak az éjjeliőr(ök)nek. Az olajkályhák, ha eldugultak, szerszám és szakértelem nélkül „hóttak” lettek. Sok tüzeset keletkezett abból, ha másként üzemelték a bedöglött kályhákat. Olyan is előfordult, hogy az egyik éjjeliőr Kecskeméten a békéscsabai útnál a rendesen üzemelő olajkályhába fahasábot rakott, hogy „tartsa” a tüzet, míg ő a közeli kocsmát látogatja. A kályha túlhevült, a kerekas őrbódé deszkázata tüzet fogott, s mire az alkalmi arra járó értesítette a tűzoltókat, s azok szirén-

názva a helyszínre értek, a bódé porig égett. A tűzoltók éltek a „gyanúperrel” és visszafelé megálltak a kocsmánál a bódé „tulajdonosát” keresni. A békésen iszogató éjjeliőr tőlük tudta meg, hogy a „hajlék”-ként is szolgáló őrbódé leégett. Egy másik őrhelyen is elromlott az olajkályha, - a Szentendrei Duna-parton - itt meg úgy gondolta az éjjeliőr, hogy pálinkával védekezik a nagy hideg ellen. Vett két liter pálinkát, és addig iszogatótt, míg az asztal mellett ülve megfagyott. Mivel egyedül teljesített szolgáltatot, az őrhely felé a madár se járt, s a négy nap múlva érkező dekádások fedezték fel a megfagyott éjjeliőrt. Nagykanizsa térségében pedig azért égett halálra két éjjeliőr (apa és fia), mert a csőből gyártott kályhába gázolint öntöttek, hogy nagyobb meleget generáljanak. A rendkívül gyúlékony anyag robbanásszerűen belobbant, a két éjjeliőrnek esélye sem volt a menekülésre, bennégtek a vasbódékban.

A hasonló esetek elkerülése végett PB üzemelésű melegedő készülékek váltották fel az olajkályhákat.

Igen sok problémával szembesültek ezek az idős emberek az utazások alkalmával is. Járatlanságuk, iskolázatlanságuk révén nagyon sokszor eltévedtek a modern közlekedés útvesztőiben. Az aluljárókat szenvedték meg a legjobban, főként ahol a vágányokat római számok jelölték. Ezeket a vasúti aluljárókat ők csak nemes egyszerűséggel „vaklyuknak” nevezték. Pesten a metró jelentette a legfőbb problémát. Nemegyszer panaszkodtak a Szabolcsból Dunántúlra utazó éjjeliőrök, hogy nem tudják követni a lépcsőzet mozgásának ritmusát, többször esés lett belőle, volt, amikor vészmegállást kellett a mozgólépcsőn alkalmazni, míg az elesett éjjeliőrt talpra segítették.

Ezek az időskorú, vagy megrokkant egészségű emberek szolgáltak a korokban, jól-rosszul, de megemlékezni róluk nem a bűn kategóriája.

A harminchat évig tartó dekádok munkavégzése alatt csak egyetlen nagy káreseményre emlékszem, ami őrzési időszakban következett be, mégpedig 1996-ban, mikor Mosonmagyaróvárról építettük az első nyugatról földgázt szállító NA 600-as vezetékét. Egy reggelre a hegesztő csoport összes gépeinek az akkumulátorát, a hegesztő egységek összes kábelét, (a réz miatt) ellopták. A félmillió forintos kártétel annak ellenére bekövetkezett, hogy szerződéses jogviszonyban lévő őr látta el a szolgáltatot...

Sinka László
K.V.V nyugdíjas

■ ELHUNYT PATAKY PÉTER



1951. szeptember 17-én született Budapesten, egy alapvetően baloldali érzelmű családba.

Az egymásra figyelést, az empátiakészségét, az emberekkel való törődést szüleitől örökölte. A nagyszülők „rendes szoc.dem.ek” voltak, ahogy fel-felemlgette őket. Az első történeteket a dolgozó ember sorsáról is tőlük hallotta. Így már fiatal korától kezdve természetes volt részvétele a közösségi munkában.

Általános és középiskolás az ELTE gyakorló iskolájában, a budapesti Radnótiban volt. Érettségi után a Számviteli Főiskolára jelentkezett rendszerszervezési szakra, amiről három év alatt kiderült, nem ez az ő útja. Egészen más pályára lépett, a Fővárosi Művelődési Házban, a későbbi Szakszervezetek Művelődési Házában töltötte első munkás éveit, amely Budapest akkori kulturális életének egyik központja volt. Életpályája több mint négy évtizede a szakszervezeti mozgalomhoz kötődik. Amióta munkaviszonyban van, áttételesen vagy közvetlenül, de munkaadója a szakszervezet.

1973-tól 1982-ig népművelőként dolgozott a Fővárosi Művelődési Házban. Ezt követően hét éven keresztül a Vasas Szakszervezetnél volt munkatárs, majd osztályvezető helyettes. 1992 és 2004 között az ÉTOSZ – az Érdekvédelmi

Tanácsadó Szolgálat – munkatársa, majd igazgatója lett. 2004-től két évig az MSZOSZ alelnöki, 2006-tól elnöki tisztségét töltötte be. 2013. december 6-án az Autonóm Szakszervezeti Szövetség és a Magyar Szakszervezeti Szövetség és a Szakszervezetek Együttműködési Fóruma integrációja nyomán megalakult Magyar Szakszervezeti Szövetség elnökévé választották meg.

Pataky Péter a magyar szakszervezeti mozgalom meghatározó, integráló személyisége. Minden munkájában, minden posztján a dolgozó embert helyezte középpontba. Mindenkivel szót értett, ha szükség volt rá megértéssel, ha úgy alakult konfliktusokkal képviselte a munkavállalók millióit. Soha sem volt demagóg, csak és mindenek felett szakszerű. Nem legyőzni, hanem meggyőzni akarta az ellenérdekű feleket. Ezt ismerték el mindig tárgyaló partnerei, akár a munkáltatókat, akár a kormányt képviselték. Ezért fogadták szeretettel, hallgattak rá az emberek, amikor az ország bármelyik részén, bármelyik szakma képviselőivel találkozott.

Pataky Pétert a Magyar Szakszervezeti Szövetség saját halottjának tekinti.

Budapest, 2016. szeptember 5.

Magyar Szakszervezeti Szövetség

■ KERÉKPÁRRAL A ZALAI OLAJMEZŐKÖN

Lelkes vidám társaság szerveződött augusztus elejére abból a célból, hogy a zalai olajmezőket körbekerekezzék.

A túra péntek délután a munkaidő után Nagykanizsáról indult, a sávolyi olajmező és a Kis-Balaton érintésével Zalaszentmihály volt a cél. Komoly kihívás volt a nap végén sprintelni a felhőszakadás elől a tó melletti szállásra, valamint megszervezni, hogy a vacsoránkat kihozzák az esőben a faluból.

Szombaton Bakon pompás reggeli után következtek az igazi zalai dombok, de ezek nélkül nem lehet eljutni Gellénházára, Ortaházára, Lovásziba.

Késő délután értünk az olajpar bölcsőjébe, Bázakerettyére.

A szállás elfoglalása után első utunk a strandra vezetett, ami igazán jól esett a sok kilométer után. Az est fénypontja az épp aznapi Falunap kulturális estje volt, valamint az azt követő diszkó.

Vasárnap nehéz ébredést követően már semmiség volt a hátalévő 30 km.

Jövőre ismét elindulunk, várjuk a bátor vállalkozókat!



■ HALÁSZLÉFŐZŐVERSENY SZEGEDEN



Szeptember harmadikán ragyogó nyári kánikulában tartották Szegeden a XX. Nemzetközi Tiszai Halfesztivált. Ez a nagy hagyománnyal rendelkező esemény nem csak a Tisza, Szeged, vagy a halételek és a horgászsport szerelmeseinek kedves ünnepe, hanem mindenkit vonz, aki szereti a jó, magyaros ételeket, a szabadtéri ételkészítéssel járó sürgés-forgást a bográcsok és üstök körül, a vidám társaságot.

A halászléfőző verseny állandó résztvevője a MOL Bányász Szakszervezet Algyői Alapszervezetének csapata. A népes csapat idén saját forrásból származó halból készített kiváló halászlét négy bográcsban, és halat is sütöttek. A kilátogató szakszervezeti tagok és családtagjaik kellemesen elbeszélgettek egy halászlé és egy-egy itóka mellett.

Szabó Péter

■ PÖRKÖLTFŐZŐ VERSENY



Augusztus 26-án a szolnoki Millér-szabadidő központban vállalatunk szervezésében - hagyományteremtő céllal - a Geoinform munkavállalóinak közössége megtartotta első szabadtéri főzőversenyét, melyen hat csapat mérte össze „bográcsos” pörkölt főző tudományát. A díjazottak okleveles elismerésén túl a rendezvény legnagyobb nyertesei a jelenlévő munkavállalók voltak, akik a kulináris élvezetek után társasjátékkal múltatták a gyönyörű időt.

Azoknak pedig, akik a munkájuk miatt nem tudtak jelen lenni, kollégáik kóstolóval kedveskedtek, amit a telephelyre érkezésükkor fogyaszthattak el.

Vitéz Ferenc

■ SIÓFOKON A FOTÓKIÁLLÍTÁS



Nagykanizsa, Bázakerettye, Lovászi és Gellénháza után Siófokon, az OT Industries - KVV Irodaházának Üvegfolysóján várta az érdeklődőket a MOL Bányász Szakszervezet olajipari fotókiállítása. Osváth Károly augusztus 8-án nyitotta meg az „olajosok” mindennapjait bemutató tárlatot, és ahogy az SZB titkár fogalmazott: „a megnyitó jó alkalom volt arra is, hogy egy kicsit beszélgessünk”.

A képek szeptember közepéig maradtak Siófokon, a nyugati országrészben tett nyári körutat követően pedig a kiállítás Algyőre költözött és a MOL Nyrt. Juratovics Aladárról elnevezett irodaépületében látható a hónap végéig.

ÉNEM